

maa have det modstaaende Blad med; først naar Udgiftssiden er tagen i Betragtning, fremkommer Resultatet. Gaa vi da over til at betragte Overskuddet — for nu at anvende dette Ord, saaledes som det anvendes i den Sammenstilling af de 7 Aars Regnskaber, der findes i Bilag I til det foreliggende Lovforslag — forbløffes man noget ved at se, at det trediebedste Aar, Aaret der gav 172,000 Kr. mindre i Spilleindtægt end den gyldne Sæson, staar opført med et Overskud paa 56,000 Kr., og det næstbedste, der gav 142,000 Kr. ringere Indtægt end sidste Sæson, har 54,000 Kr. i Overskud, medens det bedste Aar, Millionaaret, har 44,000 Kr. i Overskud. Altsaa, trods det mægtige Spring fremad i Indtægt, et Enderesultat, der er en halv Snes Tusind Kroner ringere end det næstbedste og det trediebedste Aar! Saa fuldstændig er den Merindtægt, paa henholdsvis 142,000 og 172,000 Kr., som den sidste Sæson bragte i Forhold til de to Sæsoner 1906—07 og 1907—08, fortæret af Merudgiften, saa at Enderesultatet er blevet ikke blot det samme, men endda lidt ringere for det bedste Aar. Septennatets første og ringeste Aar, 1903—04, da Forestillingsindtægten kun var 748,000 Kr. — fattige 748,000 mod de 1,006,000 Kr. —, endte med en Henlæggelse til Reservefonden af 39,500 Kr., det sidste Aar, det gyldne, endte efter Direktionens egen Opstilling med en Henlæggelse af 30,500 Kr., men faktisk med, at man maatte hæve af Reservefonden eller laane, om man vil, 4,500 Kr. for at kunne opfylde Teatrets Forpligtelser. Dette vil sige, at sammenligner man Indtægt og Udgift for det første Aar af de 7 med Indtægt og Udgift for sidste Sæson, er i denne Indtægten stegen med 258,000 Kr., Udgiften med 301,000 Kr. Og vil man tage et Syvaar forud for det Syvaar, der omfatter den nugældende Ordning, finder man her et særlig daarligt Aar i Sæsonen 1894—95, et Aar, hvor Underskuddet var blevet særlig svimlende og særlig irriterede Rigsdagen ved sin Størrelse. Sæsonen krævede som Tilskud af Statskassen 152,000 Kr. Udgifterne vedrørende Bygningen betales jo stadig, ogsaa under den nugældende Ordning, af Statskassen udover det bevilgede faste Tilskud og maa altsaa holdes udenfor Sammenligningen. Hele Forestillingsindtægten var 570,000 Kr., altsaa ikke mindre end 436,000 Kr. ringere end sidste Sæson. Statskassen maatte som nævnt udfylde Hullet ved at tilskyde 152,000 Kr. Nu er Tilskuddet som bekendt — foruden Byg-

ningsudgiften — 137,000 Kr., og for at skaffe Balance i sidste Sæson maatte man hente ca. 5,000 Kr. fra Reservefonden. I alt maatte der altsaa tilskydes ca. 142,000 Kr. Dette vil sige, at det gyldne Aar, langt det bedste af Syvaaret, gav 436,000 Kr. mere i Spilleindtægt end det fattige, langt det daarligste af det forudgaaende Syvaar, af hvilke 436,000 Kr. de 10,000 blev tilbage som forbedret Driftsresultat; Resten er slugt af de forøgede Udgifter. I en saafuldendt Grad, med en saa overraskende Præcision er det lykkedes Udgiften at holde sig tæt op ad de stigende Indtægter. Selv hvor der er taget en saa kraftig Spurt som i sidste Sæson, er Udgiften fulgt med. Den løber endda lidt hurtigere. Hvem vilde vel i 1894—95, da man som nævnt stod med en Forestillingsindtægt paa 570,000 Kr., og paa den Tid, da Folketinget efter gammel Skik hvert Aar lavede Balance paa Finansloven ved hvert Aar at forhøje den kalkulerede Spilleindtægt, saa at Indtægt og Udgift balancerede for Teatret, og Statskassen ikke vilde komme til at udrede noget Tilskud, have tænkt sig, at naar de 570,000 Kr. en Gang bleve til 1,006,000 Kr. — og det ikke opstillet, men virkeligt, reelt —, blev Enderesultatet endda præcis det samme, idet der skal dækkes omtrent 150,000 Kr. foruden Bygningsudgifterne, som særligt bevilges; hvem vilde vel have tænkt det den Gang? Resultatet af sidste Sæsons Guldhøst, en Sæson saarig som ingen Sinde, er altsaa et saakaldt Overskud paa 44,000 Kr.; hvoraf de ca. 14,000 i Henhold til Loven ere udbetalte som Tantieme, medens der dernæst skal anvendes 35,000 Kr. til Lønningsforhøjelse, og det er jo en ganske fast Udgift. Der kan saaledes ikke som i de første Aar, da den nye Ordning indførtes, henlægges noget til Reservefonden, til Imødegaaelse af Aar, hvor Indtægten kan svigte; tværtimod bliver den forringet med 5000 Kr.

Spørgsmaalet vil nu være, i hvilken Grad de saa stærkt stigende Udgifter ville have Evne til atter at vige sammen med vigende Indtægter; og at Indtægterne i denne Sæson ere vigende, at man ikke vil naa Millionaaret, derom kan vel ingen tvivle, og der er vel heller ikke mange, som ville finde, at netop, hvad der er budt i denne Sæson, vil have betinget eller fortjent en Millionsucces som i forrige Sæson. Jeg har nævnt dette, ikke for at kritisere Direktionen — der er vel ingen, der mere end jeg føler sig overbevist om, at netop de to Mænd vare de bedste, man kunde stille i Spidsen for det kongelige